

O furtună, — O dimineață de vară la țară, — O întâmplare din viața noastră, — Descrierea unui obiect de artă, a unei ființe. luate din istoria naturală, etc., trebuie să ne gândim numai de cât — cum este casa noastră părintească, — ce am văzut în preumblarea noastră, — cum era timpul înainte de a se începe furtuna, — cum era în timpul furtunii și cum după furtună, etc., pe lângă aceste trebuie să ne mai gândim la o mulțime de alte împrejurări secundare.

Această lucrare a sufletului nostru se numește *meditațiune*; iar rezultatul ei este aflarea tuturor cugetărilor, trebuincioase pentru dezvoltarea temei și numește *inventiune*.

Unele teme sunt așa de bogate în cât n'avem trebuință de cât de o mică meditațiune asupra temei, spre a afla întrênsele o sumă mare de idei; iar altele sunt atât de sărace, în cât ne svircolim foarte mult până aflăm ideile strict necesare.

Găsirea ideilor se poate înlesni prin diferite notițe, ce scriem pe hârtie înainte de a începe lucrarea.

Luând de exemplu. *Casa părintească*, despre care ne propunem să facem o compozițiune, scriem pe hârtie atâtea propozițiuni, câte ne vine în minte. După ce vom slei cu totul cugetările noastre despre acest obiect, vom începe să le combinăm, lăsând afară pe cele repetate, sau pe cele mai puține trebuincioase. Acesta se face, când obiectul este foarte bogat. La un obiect sărac, trebuie să ne mai servim și cu alte mijloace că: întrebări, topică, etc, spre a găsi toate elementele compozițiunii.

Studiind tema în modul acesta din toate punctele de vedere și dispunând în cele din urmă de materia temei, urmează a doua lucrare adică:

II. AȘEZAREA CUGETĂRIILOR ÎN ORDINEA CUVENITA (*Dispozițiunea sau planul compozițiunii*).

Pre cum arhitectul pentru a face o clădire, pe lângă